

GERONIMOHORSPELEN

Een script in samenwerking met Herman en Marc Van Cauwenberghe.

TITEL: SPRONG IN HET HEELAL.II.

Een spel van de toekomst in 18 delen.

Naar het Engels van Charles Chilton, bewerkt door P.R.O. Peller.

ONDERTITEL: Een aanbod.

PERSONEN:

Verteller
Jimmy Barnet
Kellner
Jeff Morgan
Radio-omroeper
Autobestuurder
Politie-agent
Lid Reddingsbrigade
Politieagent 2
Een stem
MacKenzie
Sir William Morgan
Fleming
Telegrambesteller 1
Dokter
Voorzitter Commissie van Onderzoek
Telegrambesteller 2
Mitchell

(SNEL AANZWELLENDEN DONDER VAN RAKETMOTOREN.
IETS AFFADEN EN MUZIEK LATEN OPKOMEN, DIE
EEN STEMMING VAN HARMONIE DER SFEREN OP
ROEPT. DEZE GELUIDEN SAMEN LATEN WEGSTERVEN.)

VERTELLER:

Luisteraars, dit is 't tweede deel van
"Sprong in het Heelal". In het eerste deel
hoorde U, hoe Sir William Morgan op het ter-
rein van Poker Flats in New Mexico een be-
mande ruimteraket liet starten, die plotse-
ling onbestuurbaar werd en neerstortte in
de stad Las Vegas. Wij hervatten thans het

VERTELLER: spel een ogenblik voor de catastrofe.
(vervolg).
(KLOP OP DE DEUR).

JIMMY: Binnen !

KELLNER: Goeden morgen, mijnheer; Uw ontbijt.

JIMMY: Goed, zet daar maar neer.
(GELUID VAN ONTBIJT GEREI),

KELLNER: Anders nog iets, mijnheer ?

JIMMY: Neen, dank je.

KELLNER: Dag mijnheer.

JIMMY: Goedendag. (DEUR GESLOTEN).

JIMMY: (ROEPT) Hé Jeff ! Het ontbijt is er !

JEFF: (UIT DE VERTE) Goed, ik kom. (DICHTERBIJ)
Eens horen, wat de radio te zeggen heeft.
(VOETSTAPPEN. GELUID VAN AANSCHUIVENDE STOELEN. RADIOMUZIEK DIE PLOTSELING STOPT).

RADIO-OMROEPER: Hier is de OPYZ-omroep te Las Vegas, New Mexico. OPYZ, Las Vegas. Wij onderbreken ons programma voor een extra S.O.S. Luisteraars, let op ! Dit is belangrijk voor iedereen ! Een proefraket, enkele minuten geleden gestart van het Poker Flats-terrein, is onbestuurbaar geworden en beweegt zich in deze richting. Ze zal te pletter slaan en waarschijnlijk ontploffen. Laat iedereen terstond dekking zoeken, zo mogelijk in de kelder ! Vlug luisteraars, vlug.

JEFF: Goede Hemel ! Vader's raket ! Hij moet ze eerder hebben laten starten dan afgesproken ! Als ze hier ergens in de buurt inslaat, kunnen er.....(LUIDE ONTPLOFFING. GERINKEL VAN GLASSCHERVEN EN VALLEND PLEISTERWERK.
KORTE STILTE, DAN OP STRAAT GESCHREEUW, SIRENES, BRANDBEL.e.d.).

JEFF: Jimmy, Jimmy ! Leef je nog ?

JIMMY: (GESMOORD) Ja...Ik geloof het wel....het plafond is ingestort. Wat is er gebeurd ?

JEFF: We kunnen van geluk spreken dat het hele hotel niet in elkaar ligt. Wat er gebeurd is ? De raket is in de buurt ingeslagen en ontploft.

(SIRENE VAN POLITIEAUTO NADERT UIT DE VERTE).

JEFF: Kom Jimmy, naar buiten; we moeten er heen.

JIMMY: Pff ! Ik kan geen klap zien door het stof. Hier ben ik.

(GERAMMEL VAN DEUR).

JEFF: Verdorie, de deur zit klem. Hoe komen wij er nu uit ?

JIMMY: De brandladder !

JEFF: Ja, door het raam; maar pas op voor het glas.

(VOETSTAPPEN OP GLASSCHERVEN).

JEFF: Zo, dat is tenminste open. (SIRENE VAN POLITIEAUTO KOMT VOORBIJ EN STERFT WEG).

JEFF: Kijk, daar ginder is het, die rook; aan de andere kant van de stad.

JIMMY: Verdikkeme, wat een gloed ! Daar moet wel een hele wijk in brand staan !

JEFF: Kom, maak voort ! We moeten gaan helpen.

(SNELLE VOETSTAPPEN OP IJZEREN BRANDLADDER).

JEFF: Laten we hopen, dat d'r niet meer ontplofingen komen.

JIMMY: Is daar kans op ?

JEFF: Natuurlijk, daar kun je bij een raket nooit van op aan. Maar naar de slag te oordelen, zullen beide tanks wel tegelijk ontploft zijn.

JIMMY: En naar de rook te oordelen, is de halve stad

- 4 -

JIMMY: mee eraan gegaan.
(vervolg)

(NADERENDE SIRENE VAN POLITIEAUTO).

JEFF: Laten wij proberen, deze auto aan te houden. Misschien kunnen we dan mee.

JIMMY: Stoppen zal hij al is het over mijn lijk !
(GEHUIL VAN AUTOREMMEN).

AUTOBESTUURDER: Verdomme, wat moet dat ? Hebben we al niet
genoeg soesah zonder een poging tot zelf-

moord ?

JEFF: Kunt U ons meenemen ? Ik ben Captain Geofrey Morgan en dit is Mr. Barnet, mijn radio-man. Wij zullen wel kunnen helpen ginder.
AUTOBESTUUR- Vooruit dan maar. Spring er in, vlug ! (AUTO-
DER:

DEUR OPEN EN DICHT, AUTO RIJDT WEG), Weet U, wat er eigenlijk aan de hand is ?

JEFF: Ja; het is een raket van Poker Flats, die op de stad gevallen is,

AUTOBESTUUR- Zo ? Ik dacht eerst, dat het een van die a-
DER;

toombommen was, die ze in Nevada proberen. Maar daarna zag ik de rook boven de stad en dat moest toch wel iets anders zijn. Maar hoe weet U het; hebt U ze zien neerkomen ?

JEFF: Neen. Vlak voor het ongeval heeft de radio Gewaarschuid.

(POLITIEAUTO NADERT MET SIRENE GELOEI EN STOPT).

AUTOBESTUUR- Hier kunnen we niet verder, Hemel wat een
DER:

bende ! We zullen moeten uitstappen en lopen.

JEFF: Ik geloof, dat U beter doet, de auto enkele straten terug te rijden. Als de wind draait en het vuur hierheen jaagt, is U nog niet gelukkig.

- 5 -

AUTOBESTUUR- Dat is waar. Ik ga een eind terug,
DER:

POLITIEAGENT 1: (NADEREND.) Ah, collega; blijf hier met je auto.

AUTOBESTUUR- Ja maar.....
DER:

POLITIEAGENT 1: Geen maren ! We zullen hem zo aanstonds nodig hebben als ambulancewagen en jou erbij om te rijden.

AUTOBESTUUR- O, in orde. Ik blijf hier wachten.
DER:

JEFF: En wat kunnen wij doen ?

POLITIEAGENT 1: Op het ogenblik nog niets. Maar stapt U uit en blijf in de buurt. Zodra de Commissaris

de taken verdeeld heeft, zullen we alle hulp nodig hebben, die er te krijgen is. Wacht hier maar. (GELUID VAN NADERENDE BELLENDE BRANDWEERAUTO). Opzij, maakt de weg vrij !
Op het trottoir !

JIMMY: Zie jij iets van de raket, Jeff ?

JEFF: Nee, er hangt een te dichte, rook, ik zie geen klap.

JIMMY: Daar is de brandweer.

(BRANDWEERAUTO RIJDT VOORBIJ).

JEFF: Die komt niets te vroeg, Ik ben bang dat ze meer brandweperlui nodig hebben dan er in heel Las Vegas te vinden zijn. (GELUID BRANDWEER-AUTO STERFT WEG).

(GELUID VAN HOUWELEN OP STEEN, SCHOPPEN, SPUITENDE BRANDWEER e.d.; GEKERM EN GESCHREEUWDE BEVELEN).

JIMMY: Hier Jeff, een kop koffie en een dikke boterham.

JEFF: Heerlijk, waar haal je die zo gauw vandaan ?

JIMMY: D`r is zoeven oen veldkeuken aangekomen; com-

- 6 -

JIMMY: pliment voor de organisatie. Ze weten hier, (vervolg).

wat een mens toekomt.

JEFF: Hoe laat is het eigenlijk, Jimmy ?

JIMMY: Even kijken, half twee. Goeie genade we hebben nu al vijf uren onafgebroken gehakt en gegraven !

LID REDDINGS- (ROEPT OP AFSTAND) Captain Morgan !

BRIGADE:

JEFF: Hier !

LID REDDINGS- (DICHTERBIJ KOMEND) Is U dat ? (DICHTERBIJ)

BRIGADE:

De raket is nu blootgelegd, grotendeels tenminste. Ze ligt dwars over de vierde en vijfde avenue...nabij Fremont. Maar U kunt er niet dichterbij komen, het terrein is afgezet door een politiecordon. Het ziet er naar uit, alsof alle slachtoffers in de buurt nu geborgen zijn...allemaal dood. Alleen de brandweer is nog in actie. Ze houden haar nat.

Zie volgend blad.

- 7 -

JEFF: Kunnen we niet wat dichterbij komen?
LID REDDINGS-
BRIGADE: Jawel, komt U maar mee. We nemen deze zij-
straat, dan kunnen wij zo langs de derde
avenue en door Allenstraat vrij dicht naderen.
(VOETSTAPPEN - INTUSSEN:)

JEFF: Wat is er van de raket te zien?
LID REDDINGS-
BRIGADE: Het achtereind - en dat is helemaal opengebarsten.

JEFF: En de neus?
LID REDDINGS-
BRIGADE: Die zit voor het grootste deel in de grond.
Hoe het daarmee gesteld is, is niet na te gaan.
(TERZIJDE) Arme Denning!

JEFF: Wat zei U?
LID REDDINGS-
BRIGADE: Oh, niets.
(GELUID VAN WERKZAAMHEDEN IN BODEM)

LID REDDINGS-
BRIGADE: Daar is ze - ziet U ze?
JEFF: Ja.

JIMMY: Lieve help! Het lijkt wel een stapel oud
roest! Het zijn me nogal enkele kilogrammen!
LID REDDINGS-
BRIGADE: Ik laat U alleen, heren. Ik heb nog werk, tot
ziens!

JEFF: Wel bedankt en tot ziens!
JIMMY: Tot ziens.

POLITIEAGENT 2: Heidaar! Staan blijven. U mag hier niet door.
JEFF: Jammer, wij hoopten ze van dichtbij te kunnen zien.
POLITIEAGENT 2: Van hier ziet U er al genoeg van, - beroerd
moordtuig. Als U het mij vraagt, moesten ze
de kerel, die ze gestart heeft, meteen maar
in de nor stoppen.

- 8 -

JEFF: (KWAAD) U denkt toch zeker niet, dat ze haar
met opzet op de stad hebben laten vallen, wel?
POLITIEAGENT 2: Het kan me geen laars schelen, welke opzet er

achter zat. Al wat ik weet, is dat er al vijf en dertig doden geborgen zijn en vier en zeventig ernstig gewonden - en de hemel weet, hoeveel er nog onder de puinhopen begraven liggen. Als ik het voor het zeggen had, liet ik al die kerels van Poker Flats daarvoor hangen.

JIMMY: Dat is onredelijk, agent.

POLITIEAGENT 2: Onredelijk, hè! Kijk eens om U heen; wat een ruïne! Onschuldige mensen in hun slaap gedood. - de halve stad in puin - en wat ik zeg is onredelijk! Ga opzij! Daar komt de gouverneur!

JEFF: De gouverneur?

POLITIEAGENT 2: Ja...de gouverneur van New Mexico. Komt helemaal van Santa Fé om zelf de toestand hier op te nemen. Achteruit nu, hij moet vrij kunnen doorrijden.
(GELUID VAN NADERENDE EN VOORBIJRIJDENDE AUTO'S)

JIMMY: Hei, Jeff! Kijk eens, die auto achter de gouverneur! Dat is je vader met Mackensie!

Zie volgend blad.

- 9 -

STEM UIT DE
MENIGTE:

Kijk daar!. Daar is ie! William Morgan. De moordenaar! Hij heeft die racket afgeschoten!

(NIJDIGE KRETEN EN GESIS, GERINKEL VAN STUKGEWORPEN RUIT)

JEFF: Goede genade, ze gooien met stenen! Laat ze ophouden!

POLITIE-AGENT 2: (OP AFSTAND) Halt, halt! Terug! Weg van die auto!

JIMMY: Het is al in orde, Jeff. Ze zijn door het cordon heen, nu kan geen mens meer bij hen komen.

(SIRENES VAN MOTORPOLITIE NADEREN)

JIMMY: Daar komen ze terug, Jeff. Lieve help, wat een escorte!, Het lijkt wel de president van de republiek!

(AUTO STOPT, DEUR OPEN)

MACKENZIE: (OP AFSTAND, ROEPT) Hei Jeff, Jimmy, komt er in!

JEFF: Dag vader, dag Mac.

JIMMY: Dag heren.

SIR WILLIAM
MORGAN: Dag jongen, dag Jimmy.

(DEUR SLUIT, AUTO RIJDT WEER. SIRENES)

JEFF: Waarvoor dient al dat lawaai toch?

MACKENZIE: Maak je niet zenuwachtig, Jeff. Dat is alleen maar hier in de stad een veiligheidsmaatregel. Eenmaal buiten, is het afgelopen.

JEFF: En, wat moet er dan verder gebeuren?

MACKENZIE: Vooreerst gaan wij terug naar Poker Flats, om alles nog eens na te gaan. De racket

- 10 -

moet voorlopig ter plaatse blijven, onder politiebewaking. Zodra ze vrijgegeven is, wordt ze naar Poker Plats getransporteerd en dan zullen wij kijken, of we ontdekken kunnen, waarom het mis is gegaan.

JEFF: Hebt U daar nog geen Idee van?

MACKENZIE: Neen. Alles verliep volgens het schema, totdat ze op veertig kilometer hoogte was gekomen. Toen ging er opeens iets mis; de hemel mag weten wat.

JEFF: Wat vreselijk, vader! Ik had nog liever gewild, dat er iets met de superstratocruiser gebeurd was!

JIMMY: Hè?

SIR WILLIAM
MORGAN: Niemand treft schuld, behalve mij.

MACKENZIE: Wacht even, Bill! Van schuld is er geen sprake, voordat we weten, wat er gebeurd is.

SIR WILLIAM
MORGAN: Ik had deze start nooit moeten toelaten. Ik was krankzinnig om het startuur te vervroegen. Ik had het moeten uitstellen tot na de conferentie in Londen.

MACKENZIE: Dan was het te laat geweest en was ze waarschijnlijk nooit gestart.

SIR WILLIAM
MORGAN: Juist, en dan zouden die vijftig of meer

mensen nog in leven zijn.

FLEMING: Ik begrijp er niets van, Sir. Voorzover we kunnen nagaan, mankeerde er niets aan.

SIR WILLIAM

MORGAN: De motoren?

FLEMING: Volkomen in orde; voorzover nog te controleren.

- 11 -

SIR WILLIAM

MORGAN: Niets verkeers - niets verkeers? Natuurlijk is er iets verkeerd gegaan, Hoe kon ze anders gaan rondtollen, inplaats van recht-door omhoog te vliegen?

FLEMING: Ik kan het niet verklaren.

SIR WILLIAM

MORGAN: Ga dan weer aan het werk en zorg, dat je het vindt.

FLEMING: Ja, Sir.

SIR WILLIAM

MORGAN: Ik blijf op kantoor; bel me op, zodra er iets te rapporteren valt. Je kunt nu gaan.
(DEUR OPEN EN DICHT. VERVOLGENS KLOP OP DEUR)

SIR WILLIAM

MORGAN: Binnen!
(DEUR OPEN)

TELEGRAM-

BESTELLER: Telegram voor U, mijnheer.

SIR WILLIAM

MORGAN: Dank je,
(DEUR DICHT. GELUID VAN GEOPEND TELEGRAM)

MACKENZIE: En, wat is het, Bill?

SIR WILLIAM

MORGAN: Van Washington. Ik moet onmiddellijk overkomen om rapport uit te brengen. Dat wordt lelijk, Mac. Had ik die start toch maar uitgesteld! Wat moet ik ze in 's hemelsnaam vertellen?

MACKENZIE: De waarheid, Bill, niets anders dan de waar-

heid. Je hebt precies gedaan, wat ik en ieder ander onder de gegeven omstandigheden zou hebben gedaan. Dat kunnen ze je toch niet aanrekenen. Apropos, wanneer vertrek je?

SIR WILLIAM

MORGAN: Zodra mogelijk. Ik ga eerst Jeff goedendag

- 12 -

zeggen; die zal wel weer in Londen zijn lang voordat ik terug ben. Houd de mannen aan het werk, Mac. (STEM VERWIJDERT ZICH)
En als jullie iets vinden, laat het me dan terstond weten.

(KLOP OP DEUR)

JEFF: Binnen!

(DEUR OPENT)

JEFF: Hallo, dokter!

DOKTER: Goedenavond. Jeff, dag Jiramy. Ik stoor toch niet, hoop ik? Ik heb nieuws!

JEFF: Van vader?

DOKTER: Neen, van de racket. Ik denk, dat ik weet, waarom ze verongelukt is - de enige omstandigheid waar we geen rekening mee hebben gehouden.

JEFF: (LEVENDIG). Zo - wat?

DOKTER: Denning.

JEFF: Denning? Hoe bedoelt U dat?

DOKTER: Dat zal ik je zeggen: Hij moet direct na de start de kluts kwijt geraakt zijn en geprobeerd hebben eruit te komen.

JEFF: Maar, bij de snelheid die de racket toen had, kon hij toch nog niet eens uit de ligstoel opstaan!

DOKTER: Dat is juist. En toch moet hij dat hebben geprobeerd en toen hij inzag, dat het niet ging, moet hij zijn gaan drukken op iedere knop, die binnen zijn bereik was. Daardoor zijn de stabilo's uit hun normale stand geraakt, met het gevolg, dat de racket dol

geworden is. En toen het zover was, zijn er

- 13 -

natuurlijk tegenstrijdige krachten opgetreden, dat hij er niet meer uit kón, zelfs al had hij zich herinnerd, wat hij daarvan doen moest.

JEFF: Maar hij had toch ook een knop voor de schietstoel, is het niet?

DOKTER: Ja, maar dat was natuurlijk de enige knop, waar hij niet aan heeft gedacht, toen hij eenmaal de kluts kwijt was,

JEFF: Waarom heeft vader hem eigenlijk uitgekozen als piloot?

DOKTER: Ik vrees, dat dat mijn schuld is. Ik heb hem uit het hele stel vrijwilligers gekozen, omdat hij lichamelijk voor de volle 100% geschikt was, daarenboven een jarenlange vliegervaring had en sedert enkele jaren uitmuntte als kunstvlieger.

JEFF: Ik moet toegeven, dat U van hem niet kon verwachten, dat hij het hoofd zou verliezen.

Zie volgend blad.

- 14 -

DOKTER: Neen, maar nu zie ik toch in dat wij een heel ander type nodig hebben; lichamelijk fit, natuurlijk en daarenboven volkomen op de hoogte van de raket en de principes van ruimtevaart. Met moed alleen kom je er niet.

JEFF: Weet vader hier al iets van?

DOKTER: Nog niet, maar Mac is bezig aan het rapport. Het kan morgen in Washington zijn. Of het van invloed zal zijn op de beslissing van de Commissie van onderzoek? Ik weet het niet. Dat zijn van die zaken waar je niets van kunt zeggen.

JEFF: Beroerd voor vader.

DOKTER: Voor ons allemaal. Wij hadden allen grote dingen van die raket verwacht. En kijk eens, wat er gebeurd is! (OPGEWEKTER) Wel, dat is wat ik je wilde vertellen, Jeff. En jullie vliegen morgen terug naar Londen? Goede reis dan en tot ziens!

JEFF - JIMMY: Dag dokter, tot ziens!

JEFF: Denning! Wie had dat gedacht!.....Had vader mij maar.....(FADEN)

VOORZITTER: Wij hebben begrip voor Uw standpunt, Sir Morgan en wij nemen ook wel aan, op grond van de rapporten door U en Uw staf uitgebracht, dat het ongeluk te wijten is geweest aan de piloot van de raket. Maar het feit ligt er nu eenmaal; de A 24 is een mislukking gebleken.

SIR WILLIAM MORGAN: De geschiedenis van de wetenschap wemelt van mislukkingen - waardevolle mislukkingen, die de mens de gegevens hebben verstrekt, die het hem mogelijk hebben gemaakt, successen te bereiken.

- 15 -

VOORZITTER: Ja, ja.....

SIR WILLIAM MORGAN:

Al wat ik vraag, is dan ook, de kans te krijgen om de A 24 opnieuw te bouwen. Ditmaal zal het géén mislukking worden!

VOORZITTER:

Een dure geschiedenis, Sir Morgan; een zéér dure geschiedenis! Er er zijn heel wat andere plannen te verwezenlijken, die dringender zijn en derhalve belangrijker, waaraan dat geld kan worden besteed,

SIR WILLIAM MORGAN:

Welke als ik vragen mag?

VOORZITTER:

Bevloeiing van onvruchtbare gebieden, bijvoorbeeld. De verbreding van het Panamakanaal, om iets anders te noemen. Daar is allemaal geld voor nodig, véél geld. (FADEN)

(KLOP OP DEUR)

JEFF: Binnen!

(DEUR OPEN)

TELEGRAMBESTEL-

LER: Telegram voor Captain Morgan.

JEFF: Dank je, geef maar hier. Dat 's voor jou.

TELEGRAMBE-

STELLER: Dank U; dag meneer!
(DEUR SLUIT, GERITSEL VAN TELEGRAM, DAT GE-
OPEND WORDT)

JEFF: Verdraaid nog an toe!

JIMMY: Wat is er, Jeff?

JEFF: Ze hebben Poker Flats gesloten, voor onbepaal-
de tijd.

JIMMY: Verduiveld!
(TELEFOONZOEMER)

JEFF: (VERVEELD) Wat is dat nu weer? Wil jij even
luisteren, Jimmy?

JIMMY: Hallo. Neen, met James Barnet, Ja, hij is hier,
een ogenblikje. Voor jou, Jeff.

JEFF: Ja, hallo.

- 16 -

MITCHELL: (GEFILTERD) Spreek ik met Captain Morgan?

JEFF: Daar spreekt U mee; met wie?

MITCHELL: (GEFILTERD) Ik zou U willen spreken. Het is
belangrijk.

JEFF: Waarover?

MITCHELL: (GEFILTERD) Dat kan ik door de telefoon niet
zeggen.

JEFF: O, U is, zeker journalist?

MITCHELL: (GEFILTERD) Neen.

JEFF: Maar wat wilt U dan?

MITCHELL: (GEFILTERD) Ik zei U toch al, dat ik door de
Telefoon niets kan zeggen. Ik moet U persoon-
lijk spreken.

JEFF: Zo, nu. goed dan. U weet zeker wel, waar ik
woon?

MITCHELL: (GEFILTERD) Ja, ik ben niet ver van U vandaan.

JEFF: Komt U dan maar. Ik hoop dat het werkelijk
belangrijk is - ik sta, namelijk op het punt
om uit te gaan.....(FADEN)
(DEURBEL)

JIMMY: Daar heb je Dokter Mystéro. Binnenlaten?

JEFF: Natuurlijk.

(DEUR OPENT)

MITCHELL: Goeden avond, heren; Mitchell is mijn naam.
Ik heb U zo even opgebeld.

JEFF: Komt U binnen - ga zitten. En, waarover wilde
U mij spreken?

MITCHELL: Ik wil U alleen spreken, mijnheer Morgan.

JIMMY: Dat is een zachte wenk, Wel, ik moet toch even
op mijn kamer zijn. Mocht je me nodig hebben,
Jeff, dan geef je maar een gil.

(DEUR OPEN EN DICHT)

JEFF: Nu, mijnheer Mitchell, wat is het?

- 17 -

MITCHELL: Ik heb vernomen, dat Poker Plats gesloten is.

JEFF: Dat klopt - maar wat hebt U daarmee te maken?

MITCHELL: Meer dan U denkt. Dat stelt mij in staat, U
een aanbod te doen, mijnheer Morgan.

JEFF: Welk aanbod; als ik vragen mag?

MITCHELL: Om deel te nemen aan een wetenschappelijk pro-
ject, dat Poker Plats zelfs in tien jaren nog
niet zou kunnen verwezenlijken.

JEFF: Wat zegt U?

MITCHELL: Ja! Wat zou U ervan zeggen, als iemand U kwam
vertellen, dat hij de beschikking heeft over
een raket, tien maal zo krachtig als alles,
wat men tot nog toe ontworpen heeft en wanneer
die man U dan zou vragen als lid van de beman-
ning toe te treden?

JEFF: Ik zou zeggen, dat hij stapel mesjokke was.
Zo iets bestáát toch niet!....Meedoen zou ik
anders graag!

MITCHELL: Welnu, mijnheer Morgan, zo iets bestaat wél!

JEFF: Waar dan?

MITCHELL: Dat zult U wel merken, als U met ons mee wilt
doen.

JEFF: (KWAAD) Mijnheer, als dit een grapje moet be-
tekenen....

MITCHELL: Dit betekent helemaal geen grapje, mijnheer
Morgan, dit is ernst!

JEFF: Wel, ik weet niet, wat ervan te denken. Dat

is nou net iets, waarvan ik heb gedroomd, sedert mijn jongensjaren. Maar U kunt toch moeilijk verwachten, dat ik zo ineens een besluit neem! Ik zal er toch meer van moeten weten...

MITCHELL:

Ik heb eigenlijk al te veel gezegd. Maar weet U wat: ik geef U de tijd om er over na te denken.

- 18 -

vervolg

MITCHELL:

Wanneer kan ik U weer opbellen?

JEFF:

Een ogenblik! Wat wilt U eigenlijk met die raket, mijnheer Mitchell? Buiten de dampkring. gaan?

MITCHELL:

Méér dan dat - véél meer; wij gaan ermee naar de maan!

(MUZIEK)

Hilversum, 13 Juni 1955.
Gezamenlijke Typekamer.